

عنوان مقاله:

مسجد شاه مشهد و کتیبه‌های آن

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ و فرهنگ، دوره 46، شماره 92 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد حسن الهی زاده - استادیار دانشگاه بیرجند

کبری محمد دوست لشکامی - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه بیرجند

علی نجف زاده - استادیار دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

مسجد از مهمترین بناهای مذهبی در معماری اسلامی است که نقش مهمی در حیات فرهنگی، اجتماعی و مذهبی مسلمانان دارد. از آنجا که مسجد، خانه خدا و محل راز و نیاز مسلمانان با خداوند است، حکمرانان مسلمان در تلاش بودند مساجد را احداث یا بازسازی کنند. آنان برای تزیین و زیباسازی مادی و معنوی آن از هنرمندان و خطاطان بهره گرفتند و اینگونه هنر خوش نویسی در قالب کتیبه‌های تزیینی در معماری مساجد و بناهای مذهبی با کارکرد زیباشناختی و اعتقادی به کار گرفته شد. در دوره تیموری که به لحاظ معماری و هنر یکی از دوره‌های پربرونق اسلامی است، در تزیین مساجد، از هنر خوشنویسی در استفاده زیادی شد. مسجد شاه یا امام از آثار دوره تیموری در مشهد است که در جنوب غربی مسجد گوهرشاد و در امتداد بازار زنجیر سابق قرار دارد. این مسجد، از جمله مساجد آرامگاهی دوران تیموری است که در فضای درونی و بیرونی آن مجموعاً 21 کتیبه با بهره‌گیری از خطوط مختلف با مضامین گوناگون وجود دارد. هدف اصلی این پژوهش بررسی انواع خطوط و مضامین بکار رفته در این بنا است

کلمات کلیدی:

دوره تیموری، مسجد شاه مشهد، معماری، کتیبه، خط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542560>

